

Мачо на десерт не буде

КУПИТИ

Подруги з Києва — розкішні та самодостатні — живуть звичним міським життям. Попри успішну кар'єру й реалізованість у професії, вони відчують, що заплутались у власних негативних упередженнях, невдалих спробах знайти себе й бути коханими.

У пошуках шляхів до поєднання з власною душею й відродження любові до себе вони готові їхати навіть на край світу! Або в прекрасну Іспанію!.. Там подруги знайомляться із цікавими людьми, які надихають їх до внутрішніх змін.

Ніщо так не робить нас щасливими й красивими, як невимовне почуття любові, яке розквітає ізсередини, ніби розкішна ароматна квітка.

*Присвячується моїм донькам —
Анні та Христині.
Ви — майбутні жінки.
Пам'ятайте, що всередині вас
неймовірна сила, краса й гідність*

Розділ 1

*Найсамотніша жінка у всесвіті —
це не та, у якої немає чоловіка,
а та, у якої немає найкращої подруги.*
Джордж Сантаяна

Олена сиділа за столом і підфарбовувала контури губ олівцем. Руки тремтіли, тому лінія виходила нерівна й товстувата. Доводилося нервово відтирати червоний відтінок зі шкіри навколо губ і згадувати, як називаються ті ефективні німецькі заспокійливі на сайті гомеопатичних препаратів. Жінці згадалися роки чарівної юності, коли вона ганяла волошковими полями в селі в бабусі й не замислювалася ні про що, крім того, чи відростуть знову відірвані ноги в жука-оленя. Бабуся варила абрикосово-цитрусове варення — солодке з гірчинкою. Ніхто із сім'ї його особливо не любив. І тільки маленька Оленка намазувала його на млинці товстим шаром, а після їди облизувала пальці, тарілку, а іноді й стіл, коли бабусі не було поруч. Інколи дівчинка дозволяла сусідському однолітку Сергію поцілувати її в губи. За це він чистив від накипу каструлі, підмітав у дворі й виконував інші вказівки, які бабуся залишала Оленці.

Весело в дитинстві було майже завжди. А зараз Оленка виросла та

стала тридцятип'ятирічною Оленою Леонідівною, в якій з'явилися безліч обов'язків директорки із зовнішніх зв'язків у філіалі великої китайської компанії, кішка Нора, ботокс у лобі та переніссі, членство в клубі «Сильна жінка» й кілька нереалізованих мрій. В офіс постукала менеджерка філіалу маркетингу — блондинка спортивної статури Раїса. Колеги зі східної країни ніяк не могли вимовити її ім'я, тому називали Ляйся. Це дуже не подобалося Раї, і вона кривилася щоразу, коли чула як вони вимовляють її ім'я.

Раїса була дівчиною з простої інтелігентної родини, зростала в коханні та повазі. Щоправда, тато іноді бив маму, але робив це інтелігентно. Принаймні дівчинка ніколи не чула криків, не бачила маминих сліз і погроз піти. У сім'ї всі завжди всміхалися, разом снідали омлетом і пиріжками з капустою, а мама говорила, що сім'я — це «важка праця, і кожній жінці треба докладати чимало зусиль заради свого щастя». Попри своє «дуже щасливе» дитинство, Рая рано пішла з батьківського дому та серйозно зайнялася важкоатлетичними видами спорту. Підіймати штангу було куди цікавіше, ніж щодня допомагати мамі готувати смачну вечерю татові.

Спорт згодом змінило навчання на маркетолога в місцевому виші, проте любов до «важкенького» в Раїси залишилася, і вона іноді могла вдарити кулаком як по столу, так і по всьому живому, що є в людині.

— Ти чого в такому ступорі, любя? — запитала Рая, наближаючись до подруги. — Щось із партнерами? Як пройшла зустріч?

Олена не відривала погляду від своїх утомлених очей, що відображалися в дзеркалі.

— Шок — не те слово, що підходить у цьому випадку, Раю. Пам'ятаєш хлопців з Осло, Крейга і Вайцмана? Вони знову зірвали контракт, посилаючись на непопулярність продукту в їхньому регіоні. Був популярним — став непопулярним. Ну ти ж сама бачила ці звіти. Все було чудово, і на тобі! Влаштували мені тут відеоконференцію і кажуть, мовляв: «We cannot risk, darling». Але з чим це пов'язано, Раю? Потрібно розібратися, розумієш. Там же вісімдесят відсотків обігу наших

морозильних камер — це саме Осло та передмістя. І центральний офіс поставив мене відповідальною за північ Європи.

— Та сильно не парся — розберемося. Давай завтра зранку сядемо й усе обміркуємо. Я сьогодні вивчу всі дані щодо їхнього регіону, і ми складемо план дій. Запросимо Вітьку, Вейшенга і все зважимо. А сьогодні ввечері давай розслабимося. Як тобі пропозиція? За коктейлем у нашому улюб-леному? Може, знову на столі танцюватимеш?

— Досить із мене танців на столах. Важко потім соус із п'яток відмивати, — усміхнулася Олена вініровою усмішкою.

— А що? Ти бачила, як Ферзь на тебе дивилася? Вбила б заразу,
— зауважила подруга, трохи знизивши тембр голосу.

Ферзь, звісно, не здогадувалася, що зараз Ляйся з посмішкою говорила про неї. Вона взагалі не думала про Ляйсю. А от про Олену думала, і багато. Річ у тому, що Ферзь — це дружина підприємця Стаса, яка щовівторка ходила до ворожки-румунки Станки, щоб зробити відворот її чоловікові від Олени Леонідівни. Відворот, щоправда, виходив погано. Й іноді Ферзь перепитувала Стан-ку, чи правильно та її зрозуміла, бо треба робити відворот, а не приворот.

«Ферзя» звали Катерина. За словами всіх, хто її зустрічав, вона була жінкою незвичайної краси — темне густе кучеряве волосся, очі-вуглинка, що впиваються прямо в душу, і бездоганний стиль. Вона вміла поєднувати непок'єднувані речі так ефектно, що загалом образ виходив дуже гармонійним і приємним. Різноманітні шалики, пояси та дрібні брязкальця на будь-кому іншому виглядали б дивно, проте Катя їх носила з такими гордістю та вишуканістю, що це й робило її Королевою, чи Ферзем, в очах інших жінок. Подруги їй заздрили. Свекруха недолюблювала. А Катя просто любила Стаса й намагалася бути гарною дружиною. Але в якийсь момент недогледіла. Як то кажуть, не проконтролювала. Не могла, словом, Катя точно згадати, де, на її думку, вона припустилася помилки, яка й підштовхнула її дорогого Стасика до чужих рук. А Олена купалася в увазі одруженого бізнесмена, бо не дуже розуміла, де знайти вільного, доброго, щедрого, слухняного, уважного,

симпатичного та люблячого чоловіка, який ще й допомагатиме по господарству та не помічатиме її злегка заниженої самооцінки.

У юності Оленка, звісно, була популярна серед хороших хлопчиків. Проте поспішати заводити серйозні стосунки вона не хотіла. Думала відучитися, отримати досвід, пожити для себе, визначитися з типажем чоловіка, якого хотілося б мати поруч.

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ